

er godt inde i Sagen og selvfølgelig paa ny skal have med den at gøre, være medvirkende ved Gennemgangen af Materialet og ved Undersøgelsen paa Stedet.

Naar det ærede Medlem fra Varde yderligere henstillede, at man ogsaa optog Spørgsmaalet om andre Regler for Tildeling af Erstatning, saaledes at man f. Eks. ikke siger, at en Mand med 5,000 Kr. eller derover er formuende, og at han ikke kan faa Erstatning, skal jeg være villig til at tage dette under Overvejelse, og navnlig vil jeg tage det med ind under mine Forhandlinger med Finansudvalget og senere med Rigsdagen. Men om jeg end vistnok tør gaa ud fra, at man fra Finansudvalget og Rigsdagen ikke ønsker at fastslaa andre Regler med Hensyn til Tildeling af Understøttelse end dem, der har været Enighed om at følge de to Gange, vi tidligere har udbetalt Understøttelser, bør der dog ogsaa foretages nogen Undersøgelse af, i hvor høj Grad Tabet har vist sig at være større end det, der i sin Tid har været konstateret, og i den Henseende vil jeg give det ærede Medlem fra Varde Ret i, at den Taksation, som er foregaaet paa de ca. 450 Ejendomme, som omhandles i Andragendet under Nr. 37 i Betænkningen, er foregaaet, saa vidt jeg kan se, paa et fuldt ud forsvarligt Grundlag, saaledes at man ikke kan sige, at de stedlige Mænd har søgt at kapre saa meget som muligt. Men det gælder ogsaa kun det Andragende; de Mænd, der har gaaet rundt i disse Sogne, er ikke de samme, som f. Eks. har været oppe ved Vest Stadil Fjord og set paa Forholdene der. Derfor kan man ikke uden videre sige, at den Taksation, der har fundet Sted, kan lægges til Grund; den maa sammenholdes med de Taksationer, man har foretaget andre Steder, og hvoraf jeg eksempelvis har henvist til den, der er foregaaet ved Stadil Fjord, hvor man ikke paaberaaber sig Oversvømmelsen ved Hvide Sande, men hvor man ogsaa ansatte Tabet til saa meget pr. Tønde Land af Eng og saa meget pr. Tønde Land af Kløvermark o. s. v. Det skulde gerne være saaledes, at man gaar frem efter ensartede Regler. Jeg tror, man vil indrømme mig, at Ministeriet ikke straks kan sige: Vi vil gaa efter de og de Regler, og det vil betyde omtrent saa og saa meget i Penge, men at det er nødvendigt, at de paagældende tre Mænd faar Lejlighed til at gennemgaa Materialet og eventuelt se paa de paagældende Arealer. Om det lader sig gøre saa hurtigt, at der kan blive Grundlag for den Forhandling, jeg mener er nødvendig at faa først med Finansudvalget og derefter med Rigsdagen,

hvis vi skal ind paa et andet Grundlag for Fastsættelsen af Erstatningen end det hidtil fulgte, tør jeg ikke udtale mig om. Undersøgelsen skal blive sat i Værk saa snart som muligt, men jeg tør ikke love, at der kan foreligge Resultat saa tidligt, at jeg allerede i Aar kan faa den fornødne Bevilling. Jeg skulde for Resten mene, at naar de paagældende kunde faa Erstatningen, naar Rigsdagen paa ny træder sammen, kan Tidspunktet ikke være saa afgørende. Det vigtigste er dog, at de faar Pengene. De har jo allerede desværre haft store Tab; om Erstatningen kommer et halvt Aar før eller senere, kan nok spille nogen Rolle, men jeg haaber ikke saa stor Rolle, at man vil forlange, vi skulde nøjes med en mindre nøjagtig Undersøgelse af Spørgsmaalet end den, jeg mener at det er nødvendigt at foretage, og som jeg gerne vil have skulde være saa nøjagtig og vel begrundet, at der, naar dens Resultat foreligger for Rigsdagen, virkelig med Føje kan siges baade omtrentlig, hvor meget der skal til, og at de Beløb, som de paagældende faar, er i Stand til om ikke just at tilfredsstille de vedkommende — hvad det i mange Tilfælde neppe vil — saa dog i det mindste at opfylde de Fordringer, man med Rette kan stille til en retfærdig Fordeling af det Beløb, som maatte blive stillet til Raadighed. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger ogsaa noget under Hensyn til det sene Tidspunkt.

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Jeg ønsker at sige et Par Ord om Indstilling Nr. 8, idet jeg ved mig i Overensstemmelse med Andrageren, naar jeg takker for den Behandling, Andragendet har faaet. Det er utvivlsomt, at det juridiske Bevis for, at Udøvelsen af hans Embedspligt har været Aarsagen til den Svagelighed, han lider af, kan ikke føres, men lige saa utvivlsomt forekommer det mig, og det fremgaar ogsaa af de medfølgende Lægeattester, at Sandsynligheden i høj Grad taler for, at det er Tilfældet. Han har selv Forstaaelsen af, at han er blevet behandlet humant af Postbestyrelsen, og at der efter de administrative Regler ikke har kunnet vises ham større Imødekommen, end sket er. Jeg er derfor sikker paa, at jeg udtaler hans Tanke, naar jeg takker Finansudvalget for Indstillingen og særlig takker den højtærede Minister, der har udtalt sig, som sket er, idet det jo, saa vidt jeg skønner, deraf aldeles givet maa følge, at Andrageren nu faar Understøttelsen. Jeg beder nu